

for forladte Hustruer og deres Børn. Dette er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, men det forekommer mig at være en Uretfærdighed, at det samme ikke skal gælde for fraskilte og fraseparerede Hustruer, at disse ikke skulle stilles paa samme Maade; og det forekommer mig at være noget af et Postulat, naar der i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, udtales, dels at Trangen gennemsnitlig taget her ikke er fuldt saa stor som hos de andre, dels at der er den Forskel paa den forladte og den fraskilte eller den fraseparerede Hustrus Adkomster, at den forladte Hustru paa Forhaand staar som den forurettede Part, medens den fraseparerede og fraskilte Hustru enten er den skyldige Part eller dog i det langt overvejende Antal Tilfælde har ønsket eller samtykket i Løsningen af det ægteskabelige Baand. Dette tror jeg ikke gælder, og det gælder navnlig ikke for den fattigste Del af Befolkningen. Denne Bestemmelse vil ganske sikkert have den ret uheldige Følge, at den vil forhindre forladte Hustruer fra at søge Skilsmisse, hvor dette kunde være ønskeligt for at forhindre, at Manden kommer til den forladte Hustru, der stadig har Plads hjemme, at han kan indfinde sig i Hjemmet og der gøre Spektakler, om han vil, altsaa gøre Ufred i Huset. Det, at Hustruen er forladt, forhindrer jo ingenlunde, at Manden kan komme hos hende. Den Omstændighed, at man ikke stiller de fraskilte og fraseparerede Hustruer paa samme Fod som de forladte, forekommer mig derfor ikke at være heldig, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at tage dette Forhold under nærmere Overvejelse.

Endnu skal jeg kun gøre denne ganske korte Bemærkning, at i dette sidste Forslag til Lov staar der i § 2, at „de i Lovgivningen indeholdte Regler om Retsmidler overfor Skyldnere til Inddrivelse“ osv. Med Hensyn til disse Regler vil jeg sige, at de forekomme mig at være alt for spredte. Naar det drejer sig om Love, som skulle benyttes af en Embedsstand, gør det ikke noget, at de ere spredte; men anderledes er det, naar det drejer sig om Love, som skulle benyttes af de kommunale Myndigheder; og jeg vil henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Grund til her i denne Lov — da der nu gives en Anledning dertil — at samle alle disse spredte Bestemmelser sammen. Jeg tror, at det i allerhøjeste Grad vilde lette Arbejdet for de kommunale Myndigheder.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg til

Slutning vil udtale det Haab, at det maa lykkes i det kommende Udvalg at komme til Enighed om denne Sag, der er af allerstørste Betydning, og det forekommer mig, at det efter de Udtalelser, der ere faldne, ikke skulde synes umuligt, at en saadan Enighed vilde kunne opnaas. Modsetninger er der naturligvis, men det forekommer mig ikke, at de ere af nogen synderlig Styrke. Jeg vil haabe for Sagens Skyld og af Hensyn til den overordentlige Lykke, som jeg mener, det vil være at faa et Lovforslag af denne Art vedtaget, at dette maa bevirke, at Anskuelserne i Udvalget ville bøje sig saa meget mod hinanden, at et Resultat vil kunne naas.

Mads Larsen: Da jeg anser dette Forslag for at være af ret stor Betydning og Rækkevidde overfor en meget talrig Del af Befolkningen, skal jeg begynde med et Par Bemærkninger, som jeg mener, at det giver Anledning til, forinden jeg gaar over til at omtale de Indvendinger eller Ændringer, som jeg ogsaa kunde ønske at gøre gældende overfor det foreliggende Forslag. Jeg vil da begynde med at sige, at det selvfølgelig fortjener Anerkendelse, at Forslaget er blevet forelagt og forelagt i en Skikkelse, hvor det i saa vid Udstrækning, som Tilfældet er, fyldestgør de Krav, som man under Hensyn til den Tid, hvori vi nu leve, kunde vente opfyldte af et saadant Forslag. Der bliver herved gjort et Forsøg paa i nogen Grad at raade Bod paa de ulykkelige Følger, som et saadant Fejltrin som det, der her omhandles, tidt og ofte har ført med sig for unge og uerfarne Kvinder, og ved Siden deraf bliver der gjort et alvorligt Forsøg paa at raade Bod paa den Ulykke, som det er for disse stakkels uskyldige Væsener, der blive fødte udenfor Ægteskab, at de ere afskaarne fra at vokse op i et velordnet Hjem og altsaa ere afskaarne fra det Hvem og den Velsignelse, som det er for de ægtefødte Børn at have Lejlighed til at leve deres Barndoms- og første Ungdomstid i et velordnet og godt Hjem. Det er sikkert nok, at det er Forhold, som give Anledning til Betragtninger. Gennem det højere Bidrag, som dette Lovforslag paalægger Faderen til det udenfor Ægteskab fødte Barn at udrede til dets Underhold og Opdragelse, bliver det jo ogsaa gjort adskilligt lettere for Moderen i større Udstrækning at kunne gøre noget alvorligt for sit Barn og virkelig kunne sørge med Omhu og Opmærksomhed for dets baade aandelige og legem-